

Betænkning afgivet af Europaudvalget den 10. december 2004

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om en vejledende folkeafstemning om den danske regerings stilling til Tyrkiets ønske om medlemskab af Den Europæiske Union [af Peter Skaarup (DF) m.fl.]

1. Udvalgsarbejdet

Beslutningsforslaget blev fremsat den 19. oktober 2004 og var til 1. behandling den 25. november 2004. Beslutningsforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Europaudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i 4 møder.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 18 spørgsmål til udenrigsministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret. 15 af udvalgets spørgsmål og ministerens svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (udvalget med undtagelse af DF) indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse* ved 2. behandling.

Et *mindretal* i udvalget (DF) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget bemærker, at Dansk Folkeparti er tilhænger af et nært samarbejde mellem de europæiske lande. Hovedindholdet heraf bør være af handelspolitisk og teknisk art, og samarbejdet bør samtidig sigte på at styrke stabilitet og sikkerhed i Europa. Dansk Folkeparti er tilhænger af, at EU søger samarbejde med tredjelande, herunder også lande uden for Europa. Men Dansk Folkeparti mener ikke, at det vil være til gavn for hverken EU, dets medlemslande eller den generelle sikkerhed i Europa, hvis der indledes forhandlinger med Tyrkiet med det formål at optage Tyrkiet i EU.

Nedenfor er opregnet en række forhold, som Dansk Folkeparti finder bør føre til alvorlige betæneligheder ved at lade EU indlede optagelsesforhandlinger med Tyrkiet. Der er dog langt fra tale om en udtømmende liste:

1. Tyrkiet er ikke et europæisk land i geografisk henseende. Kun en lille del af Tyrkiet, nogle få procent af landets areal, er placeret på det europæiske kontinent. Tyrkiet hører til Mellemøsten, og dets befolkning er ikke europæere. Lande som Rusland, Ukraine og Hviderusland er europæiske. Det virker grundlæggende forkert og ulogisk at søge Den Europæiske Union udvidet med ikkeeuropæiske lande.

2. Tyrkiet er i økonomisk henseende slet ikke udviklet i europæisk forstand. Landet er et tilbagestående klassesamfund, der efter alle væsentlige parametre klarer sig dårligere end EU-landene, inklusive de ti lande, der blev medlemmer den 1. maj 2004.

Tyrkiets BNP er langt mindre end EU-gennemsnittet. Omregnet til den kunstige valutaenhed KKS (købekraftstandard), som gør det muligt at foretage sammenligninger mellem landene, var BNP pr. indbygger i Tyrkiet i 2001 på 5.400 KKS. Gennemsnittet for EU-15 var på 22.400 KKS. Inflationen i Tyrkiet ligger langt over niveauet i noget EU-land. To- og trecifrede inflationstal er således ikke noget særsyn i Tyrkiet. Tyrkerne arbejder generelt langt mindre end europæerne. Den officielle arbejdsløshed er ganske vist ikke meget højere end EU-gennemsnittet, men det skyldes, at en langt mindre del af den tyrkiske befolkning deltager på arbejdsmarkedet, end det er tilfældet for befolkningerne i EU-landene. Således er beskæftigelsesfrekvensen i Tyrkiet på ca. 45 pct., mens gennemsnittet i EU er på næsten 65 pct.; i Danmark er beskæftigelsesfrekvensen på over 75 pct. Forskellen i beskæftigelsesfrekvens bliver endnu mere markant, når det gælder kvindernes tilknytning til arbejdsmarkedet. Ifølge Eurostat var beskæftigelsesfrekvensen for tyrkiske kvinder på ca. 25 pct. i 2002. De tilsvarende data for EU-25 er 55 pct., mens de for Danmark er over 70 pct.

Kvindens beskæftigelsesfrekvens siger noget om et lands syn på kvinder. Stor forskel på kvinders og mænds beskæftigelsesfrekvens indikerer, at der er tale om en tilbagestående kultur, hvor kvinder ikke har de rettigheder og muligheder, som de har i et moderne land. Den ekstremt lave beskæftigelsesfrekvens for kvinder i Tyrkiet indikerer, at kvinder bevidst holdes væk fra arbejdsmarkedet. Dette må siges at være i direkte modstrid med, hvad EU's medlemslande står for på ligestillingsområdet. Der er intet, der peger i retning af, at Tyrkiet nogen sinde vil kunne leve op til EU-landenes standarder på ligestillingsområdet.

Endvidere er ca. en tredjedel af Tyrkiets samlede arbejdsstyrke beskæftiget inden for landbruget, hvilket indikerer en høj grad af ineffektivitet inden for landbrugssektoren. I EU-15 er ca. 4 pct. af arbejdsstyrken beskæftiget inden for landbrug. Dette gør det aldeles klart, at eventuelt tyrkisk medlemskab af EU vil føre til enorme landbrugsreformer i Tyrkiet, der vil kaste mange millioner landarbejdere ud i arbejdsløshed med risiko for deraf følgende social uro.

3. Tyrkiet er langt mere korrupt end noget andet EU-land. Alle undersøgelser viser, at Tyrkiet er blandt de mest korrupte lande i verden. Transparency International er en uafhængig international organisation, hvis formål er at bekæmpe økonomisk korruption på verdensplan. Transparency International fastsætter indekstal, der angiver udbredelsen af korruption. Jo mindre korruption, desto højere placering på listen. I de to seneste undersøgelser ligger Tyrkiet placeret som nummer 77 – langt under nogen af de andre EU-lande. Samtidig viser placeringen også, at der ikke gøres noget for at komme korruptionen til livs. I en artikel i Information den 17. november 2004 er den omfattende korruption i Tyrkiet beskrevet meget indgående. Kampen mod korruption er stort set ikke eksisterende, fordi korruption findes på alle niveauer i samfundet. Der er ikke nogen uafhængig revision af offentlige institutioner. Der forekommer uregelmæssigheder eller direkte svindel ved stort set alle licitationstilbud. En tyrkisk statsrevisor udtaler i artiklen i dagbladet: »Der er blevet lavet fusk med så godt som hvert eneste licitationstilbud i Ministeriet for Offentlige Arbejder med ministerens fulde vished og samtykke.« »Der bliver ikke uddelt nogen kontrakter uden at ministeren er fuldt vidende om det.« Dette understøttes, ifølge samme avisartikel, af Verdensbanken, som har konstateret, at udbudsvilkårene oftest er så uigennemsigtige og »at resultatet allerede er givet på forhånd, før licitationsrunden er gået i gang«.

Saglig, objektiv og hæderlig administration inden for det offentlige er en forudsætning for, at demokrati og markedsøkonomi kan fungere. Ifølge den nævnte artikel er dette ikke tilfældet i Tyrkiet. Graden af korruption udgør en trussel mod både økonomien og demokratiet i landet.

4. Tyrkiet overholder ikke almindelig lov og ret. På trods af at det tyrkiske parlament har vedtaget en ny straffelov og forsikringer fra den tyrkiske regering om, at Tyrkiet vil overholde menneskerettighederne, er der intet, der tyder på, at antallet af torturofre er faldende. Ifølge Inge Genefke fra Det Internationale Rehabiliteringsråd for Torturofre er tortur lige så udbredt, som det altid har været i Tyrkiet, samtidig med at de tyrkiske myndigheder gør alt, hvad de kan, for at lukke centre for torturofre i Tyrkiet, som drives af læger fra det internationale samfund (Politiken, den 5. marts 2004, side 10).

5. Tyrkiet er formelt sekulariseret, men at hævde, at islam ikke betyder noget, svarer til at påstå, at kristendommen ikke har nogen betydning i Europa. Tyrkiet er præget af en kultur og nogle sociale normer, som ligger så fjernt fra EU's, at dette i sig selv udelukker landet fra at blive medlem af EU. Dette har senest afspejlet sig i en række lovforslag, som den tyrkiske regering har fremsat. Man forsøgte bl.a. at strafbelægge utroskab. Efter stort pres fra EU har den tyrkiske regering trukket disse forslag tilbage, men de viser med al tydelighed den store kulturelle afstand, der er mellem EU og Tyrkiet.

6. Under overfladen er Tyrkiet et islamisk land. Det sekulariserede Tyrkiet opretholdes kun, så længe den uddannede elite og det tyrkiske militær har et fast greb om udviklingen. Disse har indset, at Tyrkiet må ændres fundamentalt, hvis demokratiet skal have en chance, men det store flertal i befolkningen og landet er tilbagestående, og det varer i bedste fald århundreder at ændre grundlæggende kulturelle vaner. Hvis der indledes optagelsesforhandlinger med Tyrkiet, kan dette udgøre en direkte trussel mod den sekulære stat og demokratiet i landet. Under behandlingen af beslutningsforslaget stillede udvalget følgende spørgsmål (spm. 9) til regeringen: »Det tyrkiske militær har ved tidligere lejligheder afsat eller truet med at afsætte en siddende tyrkisk regering. Hvis det tyrkiske militær gør noget sådant igen med den begrundelse, at man vil beskytte den sekulære stat og dermed demokratiet, mener regeringen så, at optagelsesforhandlingerne med Tyrkiet bør indstilles?« Til dette svarede regeringen: »Der er intet, der sandsynliggør en udvikling i den beskrevne retning, som naturligvis ville føre til suspension af optagelsesforhandlinger.«

Det tyrkiske militær ser sig selv som garanten for den sekulære stat og mener derfor også, at det har en forpligtelse til at gribe ind, hvis det finder, at et parlamentarisk flertal udgør en trussel mod det sekulære samfund og dermed mod demokratiet. Militæret har ved tidligere lejligheder netop grebet ind i den demokratiske proces for at beskytte demokratiet mod religiøse fundamentalister. Hvis EU påbegynder optagelsesforhandlinger, men samtidigt gør det klart, at disse indstilles, hvis det tyrkiske militær på nogen måde griber ind for at beskytte den sekulære stat og dermed demokratiet, så er der ikke længere noget, der forhindrer, at Tyrkiet underkastes religiøs fundamentalisme.

7. Siden Tyrkiet i juli 1974 invaderede den selvstændige republik Cypern, har tyrkiske tropper besat 38 pct. af Cyperns areal, og siden har FN-tropper måttet opretholde en stødpudezone mellem den tyrkiske besættelseszone og republikken Cypern. Tyrkiet har fortsat store troppekontingenter på Cypern, og det er et overgreb, som i sig selv er nok til at forhindre Tyrkiets optagelse i EU.

8. Der kan forventes en endnu mere omfattende indvandring fra Tyrkiet, hvis landet optages i EU, end det har været tilfældet hidtil. I dag bor der mere end 4 millioner mennesker med tyrkisk baggrund i EU-15. Dette tal må forventes at blive mangedoblet, når reglerne for arbejdskraftens frie bevægelighed kommer til at gælde for Tyrkiet. I sin seneste fremskridtsrapport om Tyrkiet (KOM (2004) 656, side 5) oplyser Kommissionen, at: »Diverse undersøgelser giver forskellige skøn over, hvilken yderligere migration der kan forventes efter Tyrkiets tiltrædelse. Der vil kunne overvejes lange overgangsperioder og en permanent beskyttelsesklause for at hindre alvorlige forstyrrelser på EU's arbejdsmarked«.

Arbejdskraftens frie bevægelighed er et af grundprincipperne i EU's indre marked. Kommissionen afviser således ikke, at indvandringen fra Tyrkiet kan udgøre en så stor trussel mod medlemslande-

nes stabilitet, at det kan blive nødvendigt sætte reglerne om arbejdskraftens frie bevægelighed ud af kraft for tyrkiske arbejdstagere.

9. De folk, der hidtil har vandret fra Tyrkiet til Europa, har været fattige, resourcesvage grupper, som det i alle EU-landene har vist sig at være umuligt at integrere i de eksisterende samfund. I stedet har disse grupper opbygget middelalderlige parallelsamfund, hvor kriminalitet og kvindeundertrykkelse flourer. Under udvalgsarbejdet med beslutningsforslaget har der været stillet spørgsmål (spm.12) til, om der foreligger rapporter, der belyser tyrkiske indvandreres evne til at tilpasse sig det omgivende samfund. Ministeriet henviser til en række rapporter fra bl.a. Socialforskningsinstituttet. Resultatet er ifølge Integrationsministeriet, at tyrkiske indvandreres og efterkommeres erhvervsfrekvens er lavere end danskeres og at tyrkere klarer sig dårligere i uddannelsessystemet end øvrige udlændinge.

10. Tyrkiet har i dag 68 mio. indbyggere. Hvis Det Europæiske Råd beslutter at indlede optagelsesforhandlinger med Tyrkiet på EU-topmødet den 16. – 17. december 2004, og såfremt forhandlingerne fører til EU-medlemskab, forventes det, at Tyrkiet vil blive medlem omkring år 2015. Ifølge FN's befolkningsdatabase vil Tyrkiet have over 82 mio. indbyggere i 2015. Befolkningsmæssigt vil Tyrkiet være EU's største medlemsland, mens det økonomisk og demokratisk vil være det svageste.

11. Europa-Kommissionen har ikke fremlagt beregninger for, hvor meget det vil være nødvendigt at hæve EU-landenes bidrag til EU-budgettet, såfremt Tyrkiet skulle blive fulgyldigt medlem med alt, hvad det indebærer af økonomisk støtte. I dag udgør EU's budget omkring 1 pct. af EU-landenes BNI. Loftet for budgettet er 1,24 pct. af BNI. Flere af de nuværende medlemslande er utilfredse med de store beløb, de på nuværende tidspunkt skal betale i EU-bidrag. Såfremt den seneste udvidelse af EU fører til, at EU's budget nærmer sig loftet på 1,24 pct. af BNI, vil de nuværende nettobidragssydere komme til at betale endnu mere end i dag. Hvis Tyrkiet optages og får ret til EU-støtte på lige fod med de andre EU-medlemslande, er det tvivlsomt, om EU's budget kan holdes inden for den nuværende grænse på 1,24 pct. af medlemslandenes BNI. Efter sammenbruddet i forhandlingerne på EU-topmødet i december 2003 sendte regeringscheferne fra Sverige, Frankrig, Tyskland, Holland, Storbritannien og Østrig et brev til daværende formand for Europa-Kommissionen, Romano Prodi, hvori de krævede tilbageholdenhed i forbindelse med EU-budgettet for 2007-2013. De seks lande opfordrede til at afskaffe muligheden for, at EU-budgettet kan forhøjes til 1,24 pct. af BNI. De henviste bl.a. til lavkonjunktoren i medlemslandene: »I lyset af den smertefulde budgetkonsolidering i medlemslandene vil vores borgere ikke kunne forstå, hvis EU's budget er friholdt fra den konsolidering.« (Berlingske Tidende, den 17. december 2003, side 13). Af samme avisartikel fremgår det, at Europa-Kommissionens formand afviste opfordringen med følgende udtalelse: »Vi vil undersøge ideerne seriøst, men med kun en procent af BNI vil det simpelt hen ikke være muligt at gøre, hvad disse medlemslande – og alle andre – forventer af os.«

12. Der kan næppe herske tvivl om, at det økonomisk meget tilbagestående Tyrkiet med dets nuværende 68 mio. indbyggere vil kunne kræve en strukturstøtte, der er langt højere, end hvad de ti nye medlemslande har krav på i år 2013. Disse ti lande har tilsammen en befolkning på ca. 75 mio. mennesker, men disse landes økonomier er samtidig langt stærkere end den tyrkiske. Tyrkiets eventuelle optagelse vil få så store økonomiske konsekvenser for EU-landene, at et medlemskab først kan komme på tale efter år 2014, når EU har defineret de finansielle perspektiver for perioden efter 2014. I fremskridtsrapporten om Tyrkiet af 6. oktober 2004 erkender EU-kommissionen, at tyrkisk medlemskab vil få konsekvenser: »De budgetmæssige virkninger af tyrkisk medlemskab af EU vil først helt kunne vurderes, når alle parametrene for de finansielle forhandlinger med Tyrkiet er kendt i forbindelse med det finansielle overslag fra og med 2014. Arten af overførslerne til Tyrkiet og beløbet heraf kommer til at afhænge af en række faktorer, som ændrer sig løbende, såsom EU's

politikker og eventuelle særordninger, som aftales med Tyrkiet under forhandlingerne, samt de på tidspunktet gældende budgetbestemmelser, særlig hvad angår det generelle budgetloft. Det er dog klart, at budgetvirkningerne set på basis af de aktuelle politikker vil blive betydelige« (KOM (2004) 656, side 6).

Til den tid vil de ti lande, der blev optaget i 2004, modtage den fulde struktur- og landbrugsstøtte. I dag modtager de en reduceret støtte, men vil gradvis nå op på fuld støtte. Dette vil i sig selv nødvendiggøre en reform af støtteordningerne, da det ikke vil være muligt at finansiere disse med et beløb svarende til 1 pct. af BNI, jf. Romano Prodis udtalelser.

13. I dag har en lang række af eurolandene problemer med at opfylde Stabilitetspagtens bestemmelser. Især bestemmelserne om at underskuddet på de offentlige finanser højst må udgøre 3 pct. af BNP, volder problemer. Både Tyskland og Frankrig har overtrådt denne regel flere år i træk. Hvis EU's budget forøges markant for at betale støtte til nye medlemslande, vil de nuværende netotbidragsydere skulle betale endnu højere bidrag, hvilket vil øge det i forvejen store underskud på de offentlige finanser i lande som Tyskland og Frankrig. For Danmarks vedkommende vil det betyde lavere overskud på den offentlige saldo, hvilket gør det sværere at nå målene om gældsafvikling, som er fastsat i 2010-planen.

14. Der er udbredt modstand mod tyrkisk EU-medlemskab i den danske befolkning. Meningsmålingerne viser, at der er et klart flertal i den danske befolkning mod, at Tyrkiet optages i EU. Selv blandt de mest EU-positive partier er flertallet af vælgerne imod tyrkisk optagelse. På et udvalgs spørgsmål (spm. 3) om, hvorvidt der har været foretaget meningsmålinger i Danmark, som viser, at der skulle være et flertal i den danske befolkning, som ønsker, at Tyrkiet bliver medlem af EU, svarede udenrigsministeren: »Regeringen er ikke bekendt med, at der foreligger meningsmålinger foretaget i Danmark, som viser, at der skulle være et flertal i den danske befolkning, som ønsker Tyrkiet som medlem af EU.« Rambøll Management foretog i september 2004 en meningsmåling, for Jyllands-Posten, som viste, at 31 pct. af de adspurgte var for tyrkisk medlemskab, mens modstanden var på 49 pct. Inden for oppositionspartierne S, RV, SF, KD og EL er der i den nye undersøgelse 48 pct. modstandere og kun 36 pct. tilhængere, mens der blandt regeringspartiernes og Dansk Folkepartis vælgere er målt 61 pct. modstandere og blot 27 pct. tilhængere af tyrkisk medlemskab.

15. Under udvalgsarbejdet med beslutningsforslaget er der af udvalget stillet spørgsmål (spm.1) om, hvorvidt der har været foretaget meningsmålinger om Tyrkiets optagelse i EU i de andre EU-lande. Udenrigsministeriet oplyser, at der har været foretaget meningsmålinger i syv lande foruden Danmark. Resultatet af disse meningsmålinger er følgende:

- I Østrig blev en meningsmåling foretaget i oktober 2004. Spørgsmålet lød: Skal forbundskansler Schüssel i december i Brussel stemme for eller imod indledning af optagelsesforhandlinger med Tyrkiet? 66 pct. var imod, 18 pct. var for. 16 pct. svarede ved ikke eller ville ikke svare.
- I Finland viste en meningsmåling i september 2004, at 42 pct. af de adspurgte var for tyrkisk medlemskab, mens 37 pct. var imod. Men denne måling er også foretaget før Kommissionen fremlagde sin fremskridtsrapport om Tyrkiet.
- I Tyskland viste en måling foretaget i oktober 2004, at 48 pct. af de adspurgte var imod, mens 45 pct. var for Tyrkiets optagelse i EU.
- I Frankrig viste en meningsmåling den 27. september 2004, at 56 pct. var imod og 36 pct. af franskmændene var for tyrkisk optagelse. Men en meningsmåling foretaget efter Kommissionens fremlæggelse af fremskridtsrapporten om Tyrkiet viste, at 75 pct. af franskmændene var imod og 25 pct. for tyrkisk optagelse. Forskellen mellem de to målinger viser, at der skete et voldsomt skred i holdningen til Tyrkiets optagelse i EU, da spørgsmålet for alvor blev bragt til diskussion.

- I Spanien viste en meningsmåling foretaget for avisen El Mundo i oktober 2004, at 54,6 pct. af de spanske vælgere er for, mens 20,6 pct. af vælgerne er imod Tyrkiets optagelse.
- I Grækenland viste en meningsmåling foretaget i oktober 2004, at 54,3 pct. var imod, mens 42,6 pct. af vælgerne var for Tyrkiets optagelse.
- I en meningsmåling i Litauen i juli 2004 blev vælgerne spurgt, om de ville acceptere at en række lande blev optaget som medlemmer af EU. Til spørgsmålet om, hvornår Tyrkiet skulle optages, blev der svaret følgende til de forskellige valgmuligheder: Snart: 31,8 pct., efter 10 år: 9,5 pct., i en fjern fremtid: 7,7 pct., uacceptabelt: 12,2 pct. og svært at sige: 38,8 pct.

I forbindelse med besvarelsen af spørgsmålet oplyser Udenrigsministeriet: »I mange EU-lande har spørgsmålet ikke været genstand for omfattende debat ...«. Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at det eneste land, som har debatteret emnet på højeste niveau, er Frankrig, hvor både præsident Jacques Chirac, tidligere finansminister Nicolas Sarkozy og mange andre ledende politikere har udtalt sig om emnet til offentligheden. Her der meget stor modstand mod Tyrkiets optagelse i EU.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget bemærker endvidere, at EU i de næste mange år vil have store udfordringer med optagelsen af de ti lande, som opnåede medlemskab af EU den 1. maj 2004. Med få undtagelser er disse lande økonomisk mere tilbagestående end selv de fattigste lande i EU-15. Og når det gælder kompetente offentlige administrationer, halter mange af de nye medlemmer også bag efter de gamle EU-lande. EU har aldrig tidligere optaget så mange nye medlemmer, og der ligger et stort arbejde i at få EU til at fungere. Optagelse af Tyrkiet vil svække EU økonomisk og med sikkerhed belaste EU-landenes økonomier.

Mange politikere og embedsfolk i både ind- og udland har endvidere advaret mod de alvorlige konsekvenser, der er ved at optage Tyrkiet. Frankrigs tidligere præsident Valéry Giscard d'Estaing har ved flere lejligheder henvist til den store kulturelle og religiøse afstand, der er mellem Tyrkiet og EU. De tidligere EU-kommissærer Frits Bolkestein og Franz Fischler har advaret mod, at tyrkisk medlemskab for det første vil sprænge EU's budget og for det andet føre til EU's opløsning. I 2000 udtalte Venstres formand, Anders Fogh Rasmussen: »Jeg kan ikke forestille mig Tyrkiet som medlem af EU. Politisk, økonomisk og kulturelt ville landet blive en fremmed fugl i samarbejdet, og et tyrkisk medlemskab kunne gøre samarbejdet ustabil.« (I bogen »I godtvejr og storme«, side 227).

Det fremgår af et udkast til konklusioner for EU-topmødet i december 2004, at det hollandske formandskab er opmærksomt på den store fare, der er forbundet med at indlede optagelsesforhandlinger med Tyrkiet. I dette udkast strammes der op på betingelserne for, at Tyrkiet kan opnå medlemskab. Hvis der sker brud på menneskerettigheder osv., kan optagelsesforhandlingerne indstilles, hvis Europa-Kommissionen eller en tredjedel af medlemslandene kræver det. Det er første gang, at EU gør det klart for et ansøgerland, at forhandlingerne kan indstilles. Det fremgår endvidere, at en betingelse for at kunne indlede optagelsesforhandlinger er, at Tyrkiet officielt anerkender de andre EU-lande eller i hvert fald tager skridt med henblik på en anerkendelse af de EU-medlemslande, som Tyrkiet ikke anerkender i dag.

I Frankrig er den folkelige modstand mod tyrkisk medlemskab så stor, at ledende franske politikere har set sig nødsaget til at love befolkningen, at der vil blive afholdt en folkeafstemning om Tyrkiets endelige optagelse. Flere franske politikere, herunder præsident Jacques Chirac, har antydnet, at optagelsesforhandlingerne ikke nødvendigvis skal ende med et egentligt medlemskab af EU, men i stedet en slags partnerskab. Chirac har bl.a. udtalt: »Vi kan ikke udelukke, at vi om nogle år bliver klar over, at Tyrkiets vej er så lang, at det ikke fuldt kan omfavne Europas værdier.« (Berlingske Tidende, den 30. november 2004). Tyrkiets udenrigsminister har udtalt, at alt andet end fuldt medlemskab er uacceptabelt.

EU kan indgå forbedrede handelsaftaler med Tyrkiet, men at give landet medbestemmelsesret over de vesteuropæiske landes fremtid vil dramatisk ændre samarbejdsvilkårene i Europa og kan i værste fald betyde enden for EU, hvilket vil bringe sikkerheden og stabiliteten i hele Europa i fare.

EU's største udfordring i løbet af de næste 10 år bliver at få samarbejdet til at fungere med de ti lande, der senest blev medlem. EU skal være åben for optagelse af andre europæiske lande, når disse er klar til at blive optaget, og når EU er klar til at tage i mod dem. Men Dansk Folkeparti mener ikke, at EU skal begynde at optage lande uden for Europa. Det betyder ikke, at EU ikke kan indgå tætte samarbejdsaftaler med afrikanske og asiatiske lande som f.eks. Tyrkiet.

Sammenfattende peger Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget på, at der er så mange og så væsentlige betænkeligheder ved at optage Tyrkiet i EU, at det er et overordentlig betænkeligt projekt, EU-landene påbegynder ved at indlede optagelsesforhandlinger med Tyrkiet. Overalt i Europa – og også her i Danmark – er der en meget stor folkelig modstand mod Tyrkiets medlemskab. Af de meningsmålinger, der er optrykt i bemærkningerne til forslaget, ses, at der er et klart flertal af de adspurgte danskere, der er imod tyrkisk medlemskab af EU.

Når man samtidig betænker, at den nuværende danske statsminister for kun 4 år siden klart har udtalt, at han ikke kunne forestille sig Tyrkiet som medlem af EU – Tyrkiet ville være »en fremmed fugl«, som statsministeren formulerede det – så ville intet være mere nærliggende end at høre den danske befolkning ved en vejledende folkeafstemning. Danmark har en god tradition for – netop i EU-anliggender – at spørge befolkningen ved en folkeafstemning. Hvis beslutningsforslaget kunne vedtages, ville regeringen få en klar meningstilkendegivelse fra befolkningen, et klart folkeligt mandat, der kunne danne grundlag for regeringens stillingtagen i de kommende år, mens optagelsesforhandlingerne med Tyrkiet føres.

Det er uforståeligt, og det er sørgeligt, at et stort flertal af Folketingets partier bringer sig på klar kollisionskurs med befolkningen. Ved at forkaste dette forslag afviser det politiske flertal at lytte til den danske befolkning. Man kan frygte, at det politiske flertal om nogle år vil komme til at fortryde, at man ikke i tide lyttede til de mange og stærke advarsler, der er givet fra mange sider, og at man ikke greb chancen for at spørge den danske befolkning om dens mening.

Selv om forslaget forkastes af et stort politisk flertal, vil Dansk Folkeparti fortsat undersøge enhver mulighed for at få inddraget befolkningen i beslutningsprocessen. At optage Tyrkiet i EU er alt for alvorlig en beslutning for Danmark og Europa til, at den bør kunne træffes hen over hovedet på befolkningerne.

Kristendemokraterne, Tjóðveldisflokkurin, Inuit Ataqatigiit og Siumut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

Charlotte Antonsen (V) nfm. Svend Erik Hovmand (V) Jens Kirk (V) Thor Gunnar Kofoed (V)
Henrik Vestergaard (V) Jesper Langballe (DF) Karina Sørensen (DF) Helle Sjelle (KF)
Christian Wedell-Neergaard (KF) Claus Larsen-Jensen (S) fmd. Lene Jensen (S) Jacob Buksti (S)
Jens Peter Vernerisen (S) Niels Sindal (S) Anne Grete Holmsgaard (SF) Elisabeth Arnold (RV)
Keld Albrechtsen (EL)

Kristendemokraterne, Tjóðveldisflokkurin, Inuit Ataqatigiit og Siumut havde ikke medlemmer i udvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	54 *	Enhedslisten (EL)	4
Socialdemokratiet (S)	52	Kristendemokraterne (KD)	4
Dansk Folkeparti (DF)	22	Tjóðveldisflokkurin (TF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	16	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	12	Siumut (SIU)	1
Det Radikale Venstre (RV)	9	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	3

* Heraf 1 medlem valgt på Færøerne

Oversigt over bilag vedrørende B 17**Bilagsnr. Titel**

- 1 Tidsplan for udvalgets behandling af beslutningsforslaget
- 2 Revideret tidsplan for udvalgets behandling af beslutningsforslaget
- 3 1. udkast til betænkning

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende B 17**Spm.nr. Titel**

- 1 Spm. om meningsmålinger i andre EU-lande om holdningen til Tyrkiets optagelse i EU, til udenrigsministeren, og ministerens svar herpå
- 2 Spm. om arbejdskraftens frie bevægelighed, for så vidt angår Tyrkiet, til udenrigsministeren, og ministerens svar herpå
- 3 Spm. om, hvorvidt der har været foretaget meningsmålinger i Danmark om tyrkisk medlemskab af EU, til udenrigsministeren, og ministerens svar herpå
- 4 Spm. om finansiering af EU's samlede udgifter, hvis Tyrkiet optages, til udenrigsministeren, og ministerens svar herpå
- 5 Spm. om antal bosatte med tyrkisk baggrund i EU's medlemslande, til udenrigsministeren, og ministerens svar herpå
- 6 Spm. om indvandring fra Tyrkiet til EU-landene og Danmark ved Tyrkiets eventuellemedlemskab, til udenrigsministeren, og ministerens svar herpå
- 7 Spm. om optagelsesforhandlinger med et land, som har besat en tredjedel af Cyperns territorium, til udenrigsministeren, og ministerens svar herpå
- 8 Spm. om kriterier for at indstille optagelsesforhandlingerne, særskilt med henblik på bekæmpelse af korruption og sikring af menneskerettigheder for etniske minoriteter, til udenrigsministeren, og ministerens svar herpå
- 9 Spm. om eventuelle trusler fra tyrkiets militær om afsættelse af den siddende tyrkiske regering, til udenrigsministeren, og ministerens svar herpå
- 10 Spm. om danske vælgeres politiske indsigt til at kunne tage stilling til Tyrkiets medlemskab, til udenrigsministeren, og ministerens svar herpå
- 11 Spm., om regeringen vil følge Frankrig vedrørende afholdelse af folkeafstemning, til udenrigsministeren, og ministerens svar herpå
- 12 Spm. om forskningsrapporter om indvandrede tyrkeres vanskeligheder ved tilpasning i det omgivende samfund, til udenrigsministeren, og ministerens svar herpå

- 13 Spm. om, hvorvidt muslimsk forfølgelse er skyld i faldet af antallet af kristne i Tyrkiet, til udenrigsministeren, og ministerens svar herpå
- 14 Spm. om antallet af politiske fanger, og hvilke politiske forbrydelser der dømmes for, til udenrigsministeren, og ministerens svar herpå
- 15 Spm. om dyrevelfærdslovgivning, til udenrigsministeren, og ministerens svar herpå
- 16 Spm. om, hvorvidt Tyrkiet vil blive nettobidragyder til EU's budget det første årti, til udenrigsministeren, og ministerens svar herpå
- 17 Spm. om, hvor store nettobetalingen EU skal betale til Tyrkiet de første 3 år, til udenrigsministeren, og ministerens svar herpå
- 18 Spm. om konsekvenser af Tyrkiets eventuelle optagelse for nuværende modtagere af struktur- og landbrugsstøtte i Danmark, til udenrigsministeren, og ministerens svar herpå

Nogle af udvalgets spørgsmål og ministerens svar herpå

Spørgsmålene og udenrigsministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra DF.

Spørgsmål 1:

Regeringen bedes oplyse i hvilke EU-lande, der har været foretaget meningsmålinger, som viser den pågældende befolknings holdning til spørgsmålet om Tyrkiets optagelse i EU og fremlægge de seneste af disse målinger.

Svar:

I mange EU-lande har spørgsmålet om eventuelt tyrkisk medlemskab ikke været genstand for omfattende debat og der har ikke været foretaget meningsmålinger. I følgende lande har der været foretaget meningsmålinger med følgende resultater:

Østrig: Det østrigske meningsmålingsinstitut OGM gennemførte i oktober 2004 en meningsmåling om følgende spørgsmål: »Skal forbundskansler Schüssel i december i Bryssel stemme for eller imod indledning af EU-optagelsesforhandlinger med Tyrkiet?« Målingen viste, at 66 pct. var imod, mens 18 pct. var for. 16 pct. svarede »ved ikke« eller ville ikke svare.

Finland: Meningsmåling foretaget for avisen »Aamulehti« i september 2004 om tyrkisk medlemskab viste: 42 pct. ja, 37 pct. nej og 20 pct. ved ikke.

Tyskland: Ifølge meningsmålingen »Politbarometer«, som blev foretaget af analyseinstituttet »Forschungsgruppe Wahlen« i oktober 2004, er 45 pct. af den tyske befolkning for, mens 48 pct. er imod Tyrkiets optagelse i EU.

Frankrig: Meningsmålingsinstituttet Louis Harris fra 12. oktober 2004, viser 75 pct. imod og 25 pct. for Tyrkiets optagelse i EU. Fra IPSOS er de nyeste tal fra 27. september og giver tallene 56 pct. imod og 36 pct. for en optagelse.

Spanien: Meningsmåling foretaget for dagbladet »El Mundo« oktober 2004 viser 54,6 pct. for og 20,6 pct. imod Tyrkiets optagelse i EU.

Grækenland: Meningsmålingsinstituttet RASS udførte i oktober en måling angående Tyrkiets integration i EU, der viste at 54,3 pct. var imod og 42,6 pct. var for.

Litauen: I en meningsmåling i juli 2004 (JSC VILMORUS) stilledes spørgsmålet: Accepterer du at disse lande bliver medlem af EU. I forhold til Tyrkiet fordelte svarene sig som følger i de opstillede kategorier: Snart: 31,8 pct., Efter 10 år: 9,5 pct., I en fjern fremtid: 7,7 pct., Uacceptabelt: 12,2 og Svært at sige: 38,8 pct..

Spørgsmål 2:

Såfremt Det Europæiske Råd beslutter at indlede optagelsesforhandlinger med Tyrkiet, vil den danske regering så melde klart ud, at Danmark vil kræve en dispensation fra Rådets forordning om arbejdskraftens frie bevægelighed indenfor Fællesskabet for så vidt angår vandrende arbejdstagere fra Tyrkiet i tilfælde af, at Tyrkiet opnår medlemskab af EU?

Svar:

Som led i et eventuelt forhandlingsresultat lægger regeringen vægt på at der findes en forsvarlig løsning vedrørende arbejdskraftens frie bevægelighed. Meget langvarige eller permanente ordninger er allerede nævnt i Kommissionens anbefaling. Et forhandlingsresultat ligger langt ude i fremtiden.

Spørgsmål 3:

Har regeringen kendskab til, om der har været foretaget meningsmålinger i Danmark vedrørende Tyrkisk medlemskab, som viser, at der skulle være et flertal i den danske befolkning, som ønsker Tyrkiet som medlem af EU, og vil regeringen i bekræftende fald fremlægge denne/disse?

Svar:

På det Europæiske Råds møde den 16.-17. december 2004 skal der tages stilling til spørgsmålet om indledning af optagelsesforhandlinger med Tyrkiet. Spørgsmålet om eventuelt medlemskab ligger langt ude i fremtiden. Regeringen er ikke bekendt med at der foreligger meningsmålinger foretaget i Danmark, som viser at der skulle være et flertal i den danske befolkning, som ønsker Tyrkiet som medlem af EU.

Spørgsmål 5:

Regeringen bedes oplyse, hvor mange mennesker med tyrkisk baggrund, der bor i hvert enkelt af de nuværende medlemslande.

Svar:

Regeringen er ikke i besiddelse af oplysninger om, hvor mange mennesker med tyrkisk baggrund, der bor i hvert enkelt af de nuværende medlemslande, men det fremgår af Kommissionens studie over konsekvenserne ved eventuelt Tyrkisk medlemskab at 3 millioner tyrkiske statsborgere i 2002 var registreret i EU-15. Kommissionens studie findes på:

http://europa.eu.int/comm/enlargement/report_2004/

Spørgsmål 6:

Regeringen bedes oplyse, om der foreligger undersøgelser, der viser, om indvandringen fra Tyrkiet til det nuværende EU kan forventes at stige, såfremt Tyrkiet opnår medlemskab af EU og i bekræftende fald oplyse, hvor mange tyrkere der kan forventes at vandre til Danmark såfremt, der ikke sker begrænsninger i arbejdskraftens frie bevægelighed?

Svar:

Kommissionens studie over konsekvenserne ved eventuelt Tyrkisk medlemskab beskriver studier, der vurderer mulig migration til EU. Konklusionerne i studierne er meget varierede og behæftet med stor usikkerhed, men de når alle frem til at migrationen til EU vil stige i det tilfælde at der ikke er begrænsninger i arbejdskraftens frie bevægelighed. Kommissionens studie findes på: http://europa.eu.int/comm/enlargement/report_2004/ Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål 2.

Spørgsmål 7:

Hvorledes vil regeringen retfærdiggøre et samtykke til at indlede optagelsesforhandlinger med et land, som har besat mere end en tredjedel af Cyperns territorium – et andet EU-land – med militære styrker?

Svar:

FN's Generalsekretær havde lagt mange kræfter i en plan for genforening af Cypern, som også berørte spørgsmålet om tyrkisk troppetilstedeværelse. Ved folkeafstemningen på Cypern den 24. april 2004 blev planen afvist. Resultatet af afstemningen var: I den græsk-cypriotiske Republik stemte 75,83 pct. Nej, medens 24,17 pct. stemte Ja. I den tyrkisk-cypriotiske del stemte 64,91 pct. Ja, medens 35,09 pct. stemte Nej. En løsning af Cypernproblematikken indgår i øvrigt ikke i det politiske Københavnskriterium, hvis opfyldelse er forudsætningen for indledning af forhandlinger med Tyrkiet.

Spørgsmål 8:

Flere regeringsledere i EU har sagt, at EU til enhver tid kan indstille optagelsesforhandlingerne med Tyrkiet. Regeringen bedes oplyse, hvad den mener, der skal til for at indstille forhandlingerne med Tyrkiet. I den forbindelse bedes det oplyst, om regeringen mener, at optagelsesforhandlingerne bør indstilles, hvis Tyrkiet ikke gør fremskridt med hensyn til bekæmpelse af korruption, sikring af menneskerettigheder for etniske minoriteter, eller mener regeringen, at det er godt nok hvis situationen indenfor de nævnte områder ikke forværres?

Svar:

Såfremt der indledes optagelsesforhandlinger med Tyrkiet, er der lagt op til at forhandlingerne afbrydes, hvis der sker væsentlige og vedvarende brud på principper om frihed, demokrati, respekt af menneskerettigheder og fundamentale friheder samt retssikkerhed. Regeringen lægger vægt på, at det står meget klart for Tyrkiet.

Kommissionen vil overvåge dette nøje og det står helt klart, at Tyrkiet ikke bliver medlem af EU uden yderligere fremskridt i reformprocessen.

Spørgsmål 9:

Det tyrkiske militær har ved tidligere lejligheder afsat eller truet med at afsætte en siddende tyrkisk regering. Hvis det tyrkiske militær gør noget sådant igen med den begrundelse, at man vil beskytte den sekulære stat og dermed demokratiet, mener regeringen så, at optagelsesforhandlingerne med Tyrkiet bør indstilles?

Svar:

Der er intet der sandsynliggør en udvikling i den beskrevne retning, som naturligvis ville føre til suspension af optagelsesforhandlinger.

Spørgsmål 10:

Mener regeringen ikke, at de danske vælgere har tilstrækkelig indsigt i politiske forhold til at kunne tage stilling til væsentlige politiske spørgsmål, som vil have stor indflydelse på deres hverdag, som f.eks. at lade Tyrkiet blive medlem af EU?

Svar:

Jo.

Regeringen ser ikke sagen fra den synsvinkel. Tyrkiet blev kandidatland i 1999. I forlængelse af denne og efterfølgende beslutninger, skal Det Europæiske Råd den 16.-17. december 2004 tage stil-

ling til om man indleder optagelsesforhandlinger med Tyrkiet. Regeringen finder at det repræsentative demokrati må tage sit ansvar i denne sag.

Spørgsmål 11:

Vil den danske regering følge et eventuelt fransk eksempel med at lade holde en folkeafstemning om tyrkisk medlemskab, såfremt der indledes optagelsesforhandlinger?

Svar:

Spørgsmålet om eventuelt tyrkisk medlemskab af EU vil først blive aktuelt langt ude i fremtiden. Det Folketing og den regering der sidder til den tid må tage stilling til om der skal holdes folkeafstemning om forhandlingsresultatet.

Spørgsmål 12:

Foreligger der forskningsrapporter fra Danmark eller andre EU-lande, der belyser indvandrede tyrkeres evne – eller manglende evne – til at tilpasse sig det omgivende samfund. Hvis sådanne rapporter i almindelighed peger på, at tyrkerne er vanskeligere at integrere, hvilken betydning har dette forhold da for regeringens ønske om at se Tyrkiet som medlemsland i EU med fri adgang for tyrkere til at bosætte sig i andre europæiske lande?

Svar:

Der foreligger rapporter om det rejste spørgsmål. Ministeriet for Flygtninge Indvandrere og Integration har henledt opmærksomheden på »Årbog om udlændinge i Danmark 2004 – Status og udvikling«; »20 år i Danmark – en undersøgelse af nydanskernes situation og erfaringer« fra Socialforskningsinstituttet samt »Udlændinges vej gennem uddannelsessystem« fra Tænketanken om udfordringer for integrationsindsatsen i Danmark. Det fremgår blandt andet af Ministeriet for Flygtninge Indvandrere og Integrations oplysninger om indholdet i rapporterne, at tyrkiske indvandreres og efterkommeres erhvervsfrekvens er lavere end danskeres og at tyrkere klarer sig dårligere i uddannelsessystemet end øvrige udlændinge.

Der henvises endvidere til besvarelsen af spørgsmål 2 og 6.

Spørgsmål 13:

Hvad ser regeringen som de vigtigste årsager til den kendsgerning, at antallet af kristne i Tyrkiet er faldet dramatisk – fra ca. 2 millioner i 1920 til nogle få tusinde i dag, ligesom også antallet af kristne generelt er faldet dramatisk i Mellemøsten (f.eks. Bethlehem og Nazareth fra et kristent flertal til et klart mindretal, i Jerusalem fra over halvdelen til under 2 pct., i Syrien fra en tredjedel til under 10 pct., i Libanon fra 50 pct. i 1932 til under 30 pct. i dag). Deler regeringen den opfattelse, som mange har udtrykt, at hovedårsagen er muslimsk forfølgelse og ulige levevilkår for de kristne, og – i bekræftende fald – gennem hvilke politiske eller andre værktøjer forestiller regeringen sig, at der i EU kan undgås alvorlige konfliktsituationer mellem det muslimske Tyrkiet og de kristne europæiske samfund?

Svar:

Antallet af kristne i Tyrkiet er faldet dramatisk siden 1920. Der vurderes som det fremgår af Kommissionens fremskridtsrapport at være over hundredetusinde kristne i Tyrkiet i dag. Hovedårsagen til faldet var en aftale i 1923 mellem Tyrkiet og Grækenland, hvorved muslimske græske statsborgere blev forflyttet til Tyrkiet, mens græsk-orthodokse tyrkiske statsborgere blev forflyttet til Grækenland.

Spørgsmål 14:

Er antallet af politiske fanger i Tyrkiet stadig omkring 5000, og hvilke politiske forbrydelser dømmes der hovedsagelig for?

Svar:

I Kommissionens fremskridtsrapport omtales ikke begrebet »politiske fanger«. Dermed ikke være sagt, at der ikke sidder personer fængslet i Tyrkiet for forhold, som vi i Danmark ikke ville straffe f.eks. fordi vi finder at de er beskyttet af ytringsfriheden. Det er således vigtigt at overvåge gennemførelsen af den reviderede straffelov og anden ny lovgivning.

Spørgsmål 15:

Hvor langt fremme er den tyrkiske regering med forberedelse af ny lovgivning, der effektivt forbedrer dyrevelfærden, og er der allerede i dag eksisterende tyrkisk lovgivning, der tager fuldt hensyn til velfærden for dyr som følende væsener, herunder hjælp ved påkørsel af dyr?

Svar:

Det fremgår af Kommissionens fremskridtsrapport at lov om beskyttelse af dyr blev vedtaget og offentliggjort den 1. juli 2004. Fremskridtsrapporten kan findes på:

http://europa.eu.int/comm/enlargement/report_2004/

Spørgsmål 17:

Regeringen bedes oplyse, hvor store nettobetalingen EU-kommissionen regner med, at EU skal betale til Tyrkiet i de første tre år af et evt. tyrkisk medlemskab af EU.

Svar:

Det er for tidligt at vurdere de budgetmæssige konsekvenser af eventuelt Tyrkisk EU medlemskab nærmere. Eventuelt Tyrkisk EU medlemskab ligger langt ude i fremtiden. Meget vil ændre sig i den mellemliggende periode og budgetpåvirkningen vil også afhænge af, hvad EU landene vil acceptere under de finansielle forhandlinger. I Kommissionens anbefaling anføres, at forhandlingerne ikke kan afsluttes før EU har defineret de finansielle perspektiver for perioden fra 2014 og frem. Kommissionen anfører i studie om konsekvenserne af eventuelt Tyrkisk medlemskab i generelle vendinger, at påvirkningen af budgettet vil være væsentlig.

I Kommissionens studie om konsekvenserne af eventuelt Tyrkisk medlemskab foretages nogle fremskrivninger med udgangspunkt i den aktuelle situation. Kommissionen peger imidlertid på de væsentlige usikkerhedsmomenter, der relaterer sig hertil. Kommissionens studie findes på: http://europa.eu.int/comm/enlargement/report_2004/

De fremskrevne tal for 2025 (i 2004 priser) er ifølge Kommissionen: Landbrugsstøtte: 8,2 milliarder Euro, regionalstøtte: 5,6 milliarder Euro for hvert procent point af Tyrkiets BNP der anvendes til regional hjælp og tilpasning af interne udgifter: 2,6 milliarder Euro. Tyrkiets bidrag til budgettet angives til: 5,6 milliarder Euro.